

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

This book was gifted in honour of Abdul Haq Jahanzeb on the auspicious occasion of the Swat Valley Festival as special contribution on 12 December 1954. **Pukhto.N** is gifting this book to its readers t

No. 19
16.7.57

۷۸۶

جهان زيبی

مشاعرہ

زیر سرپرستی سیف الملوک صاحب

صدیقی ریاست سوات

لیکونکے اور متب کونکے فیضان سوات

تمہید کتاب

چونکہ سنحکال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوات دام اقبالہ د
جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محفلہ جو نوبہ د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرحہ د خیل فکر
دنتا جو نہ منتخب کرے پہ ہغوی باندا دیبانو
اوشاعر اوصاحبان خیل خیل جدا بنکار کرے
لہذا دامونہ د جو مجموعے پہ طور پہ حد د حلقہ احباب
اود ناظرینو د جشن کیں پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فہرست

نمبر شمار	عنوان	نظم	نوع	نظم	نوع
۱	تمہید کتاب	۲	۱۱	نوم د شاعر او دہفتہ	نظم
۲	سیف الملوک ضابطہ	۲	۱۲	شیر صاحب	نظم
۳	فضل الرحمٰن فیضاً	۱۳	۱۳	مہر النساءنا بانو	نظم
۴	حبیب الرحمن حبیباً	۲۳	۱۴	پیر محمد صاحب	نظم
۵	امیر حیدر صاحب	۳۳	۱۵	محمد نوشیر و اصنا	نظم
۶	ایاز صاحب کراچی	۴۴	۱۶	شیر افضل صاحب	نظم
۷	عبد المالك صاحب فکر	۴۷	۱۷	خانہ قصا صاحب	نظم
۸	شیر محمد صاحب مینو	۵۵	۱۸	دل اور خان صاحب	نظم
۹	احمد صاحب انشتر	۵۸	۱۹	د ناظر مینو پرمٹ	نظم
۱۰	مولو ضیاء الحق صاحب	۶۳	۲۰	د عقیدت کلونہ	نظم

اوس جو رد ترقی و محو نبرد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پہر باب
 مالیار چه دکلزار لر کوه زاغ زغن غر اب
 د سیال سره چه سیال کر و مونبر والی عالیجناب
 د اول دده همت د محان خبر کوه د احواله
 یوزه یوازے نیم چه پہ دیمه خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ حوانان، واره هر یو پہ د ساعت مسرور دے
 فرمان چه خه کوه پہ صدق موبزه ته منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بھتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چه پہ دیمه خوشحالہ
 وطن د باغ رم کوه خوک ناشکره د احسان دی

جناسیف الملوک صادق الایب سوات

طرح

یوزہ یوازے نیم چه پہ دیمه خوشحالہ

رازہ تماشہ او کوه هر طرف ته حمالہ

یوزہ یوازے نیم چه پہ دیمه خوشحالہ

رازہ تماشہ او کوه د اقبال ختله نمر دے

مولی پہ لوی احسان را کوه دادریم اختر دے

خوشحالہ قام پہ د چه جہازیب د دوی رہبر دے

بل کوره حاروره چه نین باثره د سمبر دے

هم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ

یوزہ یوازے نیم چه پہ دیمه خوشحالہ

ناشکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
 اصیل پر خوشحالیری په مونږ فضل د سبحان د
 حصه د منافق د لته هم هلته کښن نیران دے
 هر دم په ژوند کښن نه کړه صدیقی د خپل وصاله
 یوزه یوازے نه یم چه په د یم خوشحاله

طرح
 ن ن
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

نن باره د سهر د پتنکان را غله په شمع
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 نن باره د سهر د خوشحالی د ده په هر لور
 هر خواته نظر او کړه چوان دی کور په کور
 غنچه شنه د خندانه پوے بکبله کوی شور
 دعاء کوی سلطانته چه ئے ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئے شته د بل نه طمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 خندا ده خوشحالی ده په چانشته درد و غم
 دعاء کوی الله ته د خپل واکي اعظم
 ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
 او صاف د جهان زیبا لاپوره نرو و زرشه خم
 جمال ستاد کمال چه په نظر شو د جامع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 رښتیاده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
 داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے
 خندا یگو، خوشحالی کو په هر خای همونږ وقت د
 غمخوار د هر یو کار چنپله غازی ملت دے
 په تا چه خوک خفه و عارب د زرتوزر کوی قمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

ستره چه ماضی خمون د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خمون وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نرو وی حیران د چا

لویه تجربه د لقمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوندی تدبیر کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کبی انصاف د غریب او دامیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

چه شکر نن او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا ده

خلاف د اولی الامر په تحقیق کبی کنه کار د

تعمیر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رده

صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د

حق وایه صدایقی حق ته د تمهیک و نسیه سمع

طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجربه په تحقیق کبی د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر ځان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیا د وصال او د بیلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د به د عهده د مامون او کړی

گو یا پہ دغہ قوم فضل دَرَبِ العَلَمِینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی
 مشہور پہ تواریخو کبھی دے عدلِ جہا نگیر
 ترے دَ انصاف دَ پارہ دہ بہ و کاز نَحْمِیر
 مظلوم بہ ہلہلہ لار شہر چہ بہ وہ دَ حَآنِ پہ ویر
 وئیل بہئے فریادی تہ راتہ اودِ کراہ تقرر ییر

سَلِمْ پہ دغہ وصف یا دید لے بہ تحسینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

یو خُو خبرے واورہ تہ دَ غازی مِلَّت
 ربتینے نگہبان دے دَ خپل مُلک اور عیّت
 پخپلہ دَ سپاہی پشان و لاروی پہ خدمت
 فریاد دَ فریادی اوری ہر جائی پہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی ہی کہ ہر وصف پہ تضمینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

تیر زمانے تہ چہ ن فکر خوک دَ سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا پہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ دَ کائینات کوی
 حکمہ ہر یوکس پہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر جائی اوری دَ صدیقی دَ حق شناسہ
 ہر سری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کبھی دَ آمینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

پہ صدق چہ خدمت کوی مالبار دَ گلستان
 بلبیل و رلہ راغوار ہی بل تہ لے کوی زاغان
 زاغ و زغن چہ نہ وی ہر بلبیل شِی ثنا خوان
 ہم داد و وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسرے لیوال دے
 تعمیرے صدیقی پہ دے زمان کنبی پومثال دے
 مُہد او معاون دَدَہ ربا پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفِ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِيقِي سِيدِو شَرِيفِ

فُضْلِ الرَّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خُوشَنُوتِيسِ

رِيَا سِتِ سَوَا

طَرَح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ دِ خبر کرمہ د حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے وہی حمونب پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونب پہ کور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کنبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کنبی بلبلان کنبی شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی دہ نون دہر سہری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

پہ جوش د محبت کبی د سیماب غوبد ر قاص شوم
 د عام نہ جدا شومہ د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور تہ ورد نہ بہ اخلاص شوم
 د فکر بہ دریاب کبی و ر پکے لکہ غواص شوم
 خارج م کرا لعلونہ چہ قول چک د لہ کمالہ
 د شاہ د تاج پوشی بہ تاج جواؤم کرا الالہ
 ن جشن د حضور دے کہ د کوئی اختر ہلال
 د ابدر د کمال دے کہ یو ستورے د اقبال
 یا بسکلے پلو شہ دہ سر و ہی پورہ بہ کال
 یا دا چہ بہ ہجران پسے مدام راجی وصال
 ن جونہ د جشن تماشاہ کری د دیوالہ
 نری دنگے غرانگے سر بھر کری د سوشالہ
 دازہ یوازے نہ یہ بہ د بانہ خوشحالہ

د خیال پہ آئینہ کبی درتہ بنا یم یو تصویر
 پہ ہوش شہ ہسے نہ چہ شہ د خا یہ ہو اکیر
 د سبی د جا دو نہ درتہ چک کوم تقریر
 اثر بہ ہلہ او شہی د ضمیر نہ بہ ضمیر
فیضان خیل تخیل کرو د شاہ مینے تہ لیوالہ
 الفاظوئے بہ زخم د زریہ کینہودہ د سما لہ

طرح

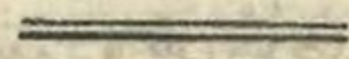
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع
 یو وزخ زہ د سیل د پارہ قلاوم صحرائتہ
 گلشن د خوشحالی کبی گر زید مہ زہ ہر خواتہ
 یوزیر عجیبہ بھار پہ غوک کبی او د ماتہ
 طوطیا پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع

د سوات په گلستان کښن پن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډی ری ا دیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جون کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه د اسی سالگره پکښن کید شوی پهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونزه جشن زیاده د ا همونزه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده پهر های پهر مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکم نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د دیر خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شود اسی یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونزه مراد
فیضان حکمران د همونزه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

دیر دیر فواید د رسولي دی جهان و تر

لاس د دلا سے د دے پسر هر یو انسان و تر

نشته دے سلطانہ د عیان نه خه بیان و تر

هر نتیجه د حدیث د خیر الناسه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

خاص د هر پورخ دارو لے داسه مسیحا لے ته

چو ته مره ورنه لے خو هر چانه پخلای ته

همم حمونب د غم د شپه د پاره یو صبا لے ته

هر فایده ستا حمونب د پاره لے قیاسه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

ستا په لوی همت سره دست او وطن آباد شه بنه

علم د ازده کړه و رته جهل نه آزاد شه بنه

هم په جمیل وصف سره هر وطن کښی یاد شه بنه

د دست او توتنه حکه اوس خلاصه افلاسه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

تا د قوم د پاره هم پوره کړه ضرورت واره

تا د ترقی په عروج چوت کړه ریاست واره

حکه د کلتانه قول خوشحاله رعیت واره

ستا مهر بانی د یو بله لپا سه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

چون د دے باره د سهر د مبارک وی ستا

د پره خوشحالی د اے سلطانہ یو په لک وی ستا

ستورے د اقبال د تل رو بنانه په فلک وی ستا

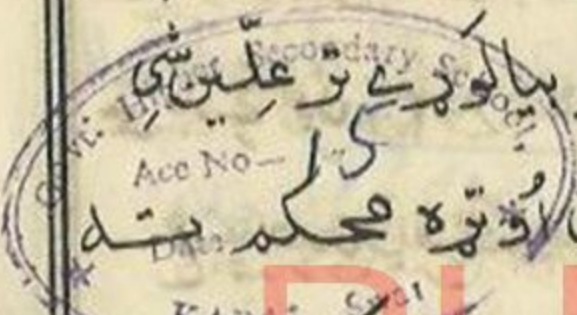
دا دعاء جو نذرہ ستا پہ حق کبی بے وسواسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دل اسرہ
 نہ در زندا بادے حکومت دستا مدام وی تل
 سو رک رحمت دستا پونہ علی اللہ وام وی تل
 ہم در فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل
 دا بنادی شروع جو نذرہ انیس بنوا پچاسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دل اسرہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تور دی کہ سہ شہ دی ہم کہ ز پر دی او کہ سپین شی
 دا کہ پہ یورنگ شی نو بیا جو رہ تہ ترائین شی

راشہ دورنگی پریدہ پہ یورنگ سہ رنگ شدہ
 تہ کہے عاشق نو د آشنا د در ملنگ شدہ
 زرشہ د باطل د پارہ غشہ د خدنگ شدہ
 دوست بہ د خوشحالہ شی دشمن بہ د غمگین شی
 دا سہ کارناہ بہ د بیا کو پتے تر علین شی
 مان د اتحاد پہ رسی او تہ حکمہ ستہ
 زہر د تفریق د مینہ نہ واپہ کورہ مدغم تہ
 زہر د پہ چارہ د شاہ د مینہ کورہ قلم تہ
 ٹوک چہ دا سہ کار کوی پہ رشتیا سہ ناز بین شی
 دا خہ دروغ نہ دی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 راشہ دروازہ د یقین او وہہ پہ زورہ
 خپل یقین د خاص کورہ بیا ہلہ لہتوہ نورہ
 ولے تہ دیدہ او دانستہ گورے شمکورہ

شوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمين شي
 تريخ نړوي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبېن شي
 ته په صداقت د جهازيب د در غلام شه
 ښکار لکه مار غه د هجت د ده په دام شه
 خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه
 مخ په صدق وينځه چه روښانه د جبين شي
 هله به بيار و نر در ته د يار د غي آمين شي
 خيال کوم هج بوره زه په دے معما کما نو
 د اتش قعه نړ دي که واورى هو ښيارانو
 د ايو معمه د مطلب ډ که ده يارانو
 واي **فيضان** تاسوته که پوهه پر دور بين شي
 کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي
فيضان سوات عفي عن سید و شريف

الرحمن صاحب
سوات

طرح

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال
 نن باره د سهر دے هر سر کړي له خياله
 يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال
 نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د دسمبر
 ختل چه پر تخت وه والى صاحب بهادر
 هر چاته هر سر راخي خوشحال په نظر
 داز ياته خوشحالي د پر سيري د بل کاله
 يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

دے جشنِ تاجپوشی لہ د و الی صاحب والی
 یوزہ یو اے نہ یم چہ پڑ کومہ خو شحالی
 د سیال سہ چہ سیال نردی ہغہ کوی سیالی
 معورہ ہم مسرورہ پدے و رخ و نیم بد حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی دہ ن د ہر یو مسلمان
 ہر ہائے کبی خوشحالی دہ پہ ہیچا نشتہ خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چہ دے جو ن د حکمران
 وہ چہ زبون حالہ ہغہ نہ کار زبون حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی د اہل سوات و اقبال
 د بارہ د سہر دہ مبارکہ د دے کال
 دہ داسے خوشحالی لکہ د عیدہ پہ ہلال

د بارہ د سہر پکنی تاریخ و نیم نیکفالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 امان د انقلابہ نہ جو ن د حکمران وی
 دنیا کبی ترخو پورے چہ داز مکہ د آسمان وی
 ہم داسے د پہ قام باندِ مشفق جو ن سلطاوی
 دعا د حبیب دادہ ا خالفہ لایزالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ

طرح

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند کیناستہ جمع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند کیناستہ جمع
 بن بارہ د سہر دے شاہ گد کیناستہ جمع
 د بارہ د سہر یووی افتردے د او لس

هر یوسری ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پری خوشحالی نه په هر حای کنی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیا په گلستان کنی په خندا کیناسته جمع
 بے حد خوشحالی ده ریاست کنی کور په کور
 چه ورخ د تاجپوشی ده د وائی صاب غمخور
 په زیاته خوشحالی له کتبه پاشیده که رنجور
 آغوسته خه جاعه خلقوز ییا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کنی په خندا کیناسته جمع
 نول خلق راغوند د خوشحالی شو په میدان
 هر یوکری خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کنی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کنی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کورے هر یو انتظام
 پیشوندی جلسے دی، دعا کا نے کوی قام
 شوک چه بے آرام وہ هغه وینم په آرام
 په خوان د سلطان ادنی اعلی کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کنی په خندا کیناسته جمع
 بیکاریگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورخ چه مسافر دروھی پلارے
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار وائی تر په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کنی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاہی ستاسو قیاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

موندے لویہ برخہ ہر یوکس کتا سلطانہ

احسان مالی جانی کوے دہرہ مسلمانہ

بیا خاصکر بہ عاجز وئے بے حد مہر بانہ

ہم دیر د احسانونہ ہم جزا د سمد لاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

بہ مثل د حاتم د حکمرانہ سخاوت دے

لائق د دیر تحسین د آفرین د حکومت دے

د عدل د انصا د بہ کئی جہان شہرت دے

ستا فیصلہ ہر د میرا او د قسطا سہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ہر فیصلہ کرے بہ انصاف عدل پسندے

ہر دے نوم د انصاف بہ تمامی جہا سر کندے

ہر صوف بہ د اوصافو بہ چترال بہ دیر در بندے

تعاریف د دنیا تولا کوی دلانہ کہ لپاسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

حاکم دیوی حاکم چہ ور پکن عدل انصاف وی

ہر صدق چہ لہ بدو د رشوتہ خنے صاف وی

ہر م چہ جرم او کوی بہ اقرار بانہ معاف وی

لہ دے نہ چہ خلاف شی بیا تو بہ د د خناسہ دے

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ماوند برخہ نصیب کرے زیالہ دے نہ بنہ اقبال

چہ گوی مظلومنا د بہ انصاف عدل خوشحال

ن دلہ گردش د انقلابہ او سہ آل

دعا د مظلومانو تیر سخنے د الماسہ دے

ن باره د سهر د تا جپوشی ده حکمرانه
 دانیک فال تاریخ د هر یوکس و ینم شا دانه
 د اورخ له اختراکه نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه
 د احبیب له صدقه خیل مالک ته په د سوال کبی د
 تل د تضاعف د سالکیرئی د کال په کال کبی د
 بل د نیکنای غرض ے هر زمان په خیال کبی د
 د الار د نجا هر مسلمان له ے و سوا سده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

سوات ته چه خوک راشی پر رحمت در متین شی
 دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی
 ز غلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شی
 په سوا کبی مساوات د معتبر او د غیر یاد
 حق رسی ے کی پی که خوک خا او یا مسکین شی
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شی
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواری هیشکه چه بدل د د آئین شی

رحمت پہ ہنر چاوی چہ مطیع د حکمران وی
د شہا نہ چہ خلاف شی ہنر دور د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشتر مسافر سر خطر

نہ فکر لوی غم کہ پہ صحر اسر پہ بالین شی

حبیب وائی نصیب د والی عمر د نوح شی

د قام دہ داد عار د فرشتو د پو آمین شی

حسب الراجحان حبیب

گالوچ - سوات

بنا علی امیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

د بارہ دسمبر د خدای محفوظ کری د زاو

یوزہ یوازے نہ یمہ خوشحالہ قول جہاد دے

د سوات پہ بنکلی زمکہ جہان زیب چہ حکمران دے

مرغی وائی سند دے چہ دا تنگ امن مان دے

مولی د پہ بنادی لوی د اکال تربہ کالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

مولی د پہ بنادی سر لری د والی ذات

ذات د دہ خوشحالہ وی خوشحالہ مولی سوات

پہ عدل پہ انصاف کبھی شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے دکمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رو یہ دہہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کبھی دی تمام
 د ملک او د ملت خبر ندرہ تے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کبھی وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کبھی وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کبھی وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے بلالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرب
 یوزے د باغی پلورے تلہ امیر حید
 بلبل تہ گل و یو چہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کینا ستہ جمع

مفل کبھی خوا پہ خوا آشنا آشنا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی د کلونو نند ارے کبری
 ک فاندی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کبری
 د کلوا خلی پرے فحوکے دوارہ سرے کبری

زاغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شې خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانپه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصالحت کوی د عیش
 هر یو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 جلوس کښ د بنادی ټوټی داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیربی مخ ضرور
 اباره د سهر د سالگیری کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 محلق کړی د خپل توانه خیراونه مجلسونه
 پاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا خبره هم هر چا و بنکے دخل قیاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه په خدمت کبی ده

هر یوه صیغه د شرافت په صداقت کبی ده

ماهم اوریدلے داوینا د عوام الناسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ماهم اوریدلے چې د قوم خان خادم گزے

ته خدمت د قوم کړے ، نه چې خان حاکم گزے

تله دا فقیره د فکر پورته دوسواسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا فقیره د فکر پورته ستاد وصف ده

لکه باد نغره هم هر یو لورته ستاد وصف ده

عدل کړے انصاف کړے دا ستاد احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

عدل کړے انصاف کړے نه چرته ظلمونه شته

نه په ترقی سره دا په نور قومونه شته

بنکله په اخباراتو کبی لیک د حق ستاد

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

درست په اخباراتو کبی لیک جهاز یابے ته

نکه مهربانه په عاجزو غر با بے ته

تیزه رسائی د عقل ستاچر د الماسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

تیزه رسائی د عقل ستا په سیاست کبی ده

قوم د اسلام له بنه فائده ستا حکومت کبی ده

ورک دچغل خورشیدی چغل وینا فحاشه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده
 ورک دچغل خورشیدی دچغل وینا اثر نه کری
 بل طرف ته کوچ به هیکر امیر حیدر نه کری
 دام عریضه به دسهر د التماسه ده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه ده

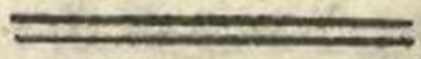
طرح ۴

دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 لال نشی پتیدله که به ایروزی بر زمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا یقین بکار ده
 یقین د مسلمان د پاره بنه بنیکه کردار ده

هار به نا جا تزه چه بدل کوی کنه هکار ده
 رشتیا به خنکه پت شی یوسر که نکتة چین شی
 دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 سوات والی ته خیل استاد د خو کره تعلیم ده
 انصاف منصف مزاج عقل سلیم ده
 هم دایه نور قوم و نوله امام د جور امین شی
 دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 هم دایه نور قوم و نوله د شی امام بنکاره
 شهرت به شجاعت کنی د آغسته نام بنکاره
 بیا کنی کوتب به کوتب باند چه شی اسلام بنکاره
 بیدار شی هغه قوم چه باشله نیک حسین شی
 دروغ نهدی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی

بیدار شی هغه قوم چه نیک خو به ئے حکمران وی
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب مهربان وی
 هغه زمکه او غرونه کازی لوته گلستان وی
 په چا باند نظر چه دخل رب العلمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په چا باند نظر چه وی د رب هغه عادل وی
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وی
 د سوات والی پشانه خدای خبر چه شوک عاقل وی
 په باره د سهر کین چا چها به مضامین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په باره د سهر کین کور په کور باند بنیادی دی
 دشمن د ئے ذلیل شی چه په زړه ئے ناسوئی وی
 آزاد خود غه ژوند ک بل به خه د آزادی وی

په غیر د شریعت نه که قائم بل یوا ین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 غیر د شریعت نه ریاست کین دستور نشته
 قصور د ک نادانود دا ناوه قصور نشته
 ویناکوم د هانه ماته د کین ضرور نشته
 شاعر امیر حیدر د مولی نکرې چه نگین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

امیر حیدر جونپوری

بناغلے ایاز صاحب دگر اچنی نہ

طرح ما

یوزکے یوازے نہ میہ پہ دے باند خوشکالہ

پرون د پینتنو "ن" پہ خندا را غلو صبا لہ

زیرے د بنادی گوندے ہد ہد را ورو سبالہ

غرد سلیمان دنکہ غری و لاہ صد ا لہ

پینگلہ د آیم بیاجورکے شردہ کھ الہ

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زار پیری

کہ ناز د پینتنو فخوا باند ناز و نندی ناز پیری

تقدیر بہ کھ سدا و تدبیر و لاہ پر کالہ

فطرت پہ سدا منکو کبھی حنار اوڑھیالہ

مختر پہ نورانی غیبک کبھی ضیا را اوڑھیالہ

نشہ لہ مستی و پکے د صبار اوڑھیالہ

مقدیر او تدبیر دواہ لہ مرا نے قر بان پیری

سہادی لہ خوشحالی نہ پہ جامو کبھی نہ خا پیری

فردوس د پینتنو غور پیک پینتنو فخوا لہ

رضوان زیر و رکے ہسے رنگے د دنیا لہ

و رو نہ د بنادی د گور لے ن ہر چالہ

صیرت ہم ارادو د مشیت دے دو جالہ

مہلی پینتون آدم تہ خلافت سپارے کی پیری

عوادہ د ہیواد چہ د بنادی پہ تال زنگیری

خیبر چہ چا خبر کرے د د ہسے رنگ احوالہ

وے پوی یم پہ د پوی یم و جو بیار غلو خلالہ

کمال د پینتنو و زینید و نک لہ زوالہ

کمال ہسے کمال چہ تکمیل موی لہ کمالہ

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 پستو پہ کلا سہ چہرے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شوہ واکوالہ
 وارہ پستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحالہ لیری
 نوبت چہ نن د ستوا پہ سہ درو کنی ستاغیری

ایاز کراچی

ہاغلے عبد الماک صفا فکری
 تند و پاک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موندے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطہن، خورسند، ستا پہ دور باکمالہ
 سوات کے بونیر کے دوار خلاص شو د جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 سور رحمتے قاملہ گورے لارے صافے
 رظلم دورک کپہ فرشتہ چہ د انصافے

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کوی لاله
 و پانده هر سو استا به اقبال شه دخیل سیاله
 یوزه یوازے نہ یه پہ د با ند خوشحالہ
 لورہ، کہ جورہ دہ، کہ ختہ دے کہ کمر دہ
 کلے دے کہ بنہر دے کہ سمہ دہ کہ غردہ
 هر حای غوریدے ستا د عدل بنہ خادردہ
 نشہ منزری هغه بیرو و تہ لیوالہ
 یوزہ یوازے نہ یه پہ د با ند خوشحالہ
 زہ وی، کہ او رے پکنی هر شوک خی مز کوی
 یرہ تر هہ نشہ خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نہ شوک کلے کوی
 قام د سواد علم پہ دولت شه مالامالہ
 یوزہ یوازے نہ یه پہ د با ند خوشحالہ

طرح ۱۲

طوطیان پہ گلستان کبنی پہ خندا کیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبنی پہ خندا کیناستہ جمع
 قدرت چه دخوان ور پکنی او کپہ قلع قمع
 ارہ بن د بھار پہ بنہ موسم شه گلستان
 بق د حد زبات شه غوتو او سپرد لو خان
 هر کل شه پہ خندا چه پسری او کپہ اعلان
 بلبل هم نغمہ زن شه دوصاد کل پہ طمع
 طوطیان پہ گلستان کبنی پہ خندا کیناستہ جمع
 افغان د باغ لارہ، مہر با نہ شہ خا و ند
 سیاد ورک شه ظالم نغمہ غریبی خوند پہ خوند
 مستی کوی خوشحالہ دی پرند چرند پہ ژوند

کہ لوی دی کہ و ارہ دی ہرچا بیاموند لہ نفع
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کبئی نن صبا اختردہ
 د اورح د سعادت دہ بنیکل دور بختوردہ
 وطن بقول چراغان دے حکم بارہ د سہرردہ
 رنزا د قمبودہ ہرچائی بلہ دہ ہم شمع
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع
 راضی دی د غازی نہ پہ بنہ شان سہ قوموند
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکر و
 فکری یوازے نہ ہر یو منصف و ایٹی حالوند
 فیضیا بہ نے پہ فیض سہ ہرچوک دی نشتر منع
 طوطیان پہ گلستان کبئی پرخند کیناستہ جمع

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 د اصد احمانہ ، بلکہ داد عام الناسد
 فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مہرچوک دی؟ و ایہ
 بل پہ ضمیر او مظلومادی کوم چائی؟ خا یہ
 کبئی کوپ او گوٹ حال احوال ، نہ چہ دورایہ
 تورا د انصا د تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 شکر د اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ
 لہم لبیان اوچت نے دومر ز رچہ دہر چانہ شہ
 اقبال د چادے چہ محفوظ دہر خزانہ شہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

پہلے ۲ یو باغ دے پکن تل چہ وی بھار
ازاد ور پکن کوچی بکبلان کوی چغار
نوشہ دہ د جنت امن آمان پکن بسیار

المان کے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار
جنت بہ و ایم سواتہ کہ جنت پہ سر زمین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ
قدرت پکن جو رکوی مناظردی لا بیا نہ
مندی پری گل، غوتی پانڑے ہم ناچ کوی د خانہ
آواز د طاہرانو اوریک شی د هر خوانہ

دالمال د دے دچہ منکول پستالپاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

نہ د قام د پارہ دلتر ہر جائی اسکو لو نہ دی
نورد ترقی ہم ستاد ورائد اسکیمونہ دی
هر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی
دے د احقیقت، ہسے خبرہ نہ د قیاسہ دہ

لے
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولا رفکری دعاء ستاد اقبال کوی
مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبن دغہ سوال کوی
تہ چہ رہبری کوے تفصیل ئے د اجمال کوی

تا کو یا آغستہ چترہ خونہ د الیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

احوال او گورہ راشہ چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر دے دجنت بسکے دستواز مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار
خزان دے مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن دے آقا تو دے دے ہر یو مکین شی

صد شکر دے اکبر دے چہ پہ امن کین اول یو
دقحط کش مکشہ بچ دہر قسم غوبل یو
اقبال دے جہا زب دے منظم او مدلل یو
دے علم پہ زبور سہ فکری! بندہ مکمل یو
حافظ دے دے غازی محمود بوالہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

من الشعر آء جنا بنا علی شہیر محمد خان
صاحب مینوش تر لاندی (صوابی)

طرح مہ

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کئے بے باکہ نکتہ چین شی
ہلال چہ دے خودی چہ کمال سہ قرین شی
ہمال دے قاہری کئے ہلہ ستور دے جبین شی
دوخت پہ کوتہ کین دے سیلمان ہنہ نکین شی
پہ تخت دے حکومت باند فائر پہ بندہ تمکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شہ فو قوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شہ قوت نو حکومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ روغ در وہ سیرت نو شجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہازیب کین بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کین در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کین در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کین در ادراک جہا سراب دے
 در وہ او در حق مینہ کین در یرنہ غونہ در حجاب دے
 اوچت شی در حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 در سوات در والی کار و ارا تعمیر در زندگئی دے

ہمان در تصور کین در تفسیر در زندگئی دے
 ہما ت در سراپا وینہ تو قیر در زندگئی دے
 پہ ہم و فراست کین در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پہ غارہ در مینوش کین کہ داطوق در خدمت دے
 در او در والی صاحب نشان در محبت دے
 در وہ در لازم ہما ت در قول عمر صفت دے
 ہک چہ چا حلال کورہ نو دا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ کورہ چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لانڈی، صوابی

بِنَاغَةَ أَحْمَدَ جَا ضَا نَشْرَ عَلِيْرَا سَوَا
مَدِيْنَةُ

طرح ۱۱

یوزة یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحال

دلشاد کرمی آزادشہ ہر نفر چہ د جنجالہ

یوزة یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحالہ

خوشحالہ ہول وطن در ب پے دے کوم عظیم دے

پے دور جہازیب کنی چہ مو نبر خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پھر ستہ لہ دے ذات شہ

معراج د ترقی جو نبر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گور ستا وطن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

روح د ترقی چہ دے ذات پے مخی بیاموند

گرمی ہر نفر لکہ سور ما جو نبر د خیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کرہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنگہ وائی

د لکڑشہ پے دولت د خپل وطن د لایزالہ

پے در کنی د خالق پے د نشتر وی د عادات

آشنا کرہ مو نبر د خوگ وطن د تنگ د لوی کمالہ

طرح ۱۲

دو طیان پے گلستان کنی پے خندا کینا ستہ جمع

نوتہ نیمہ شپہ کنی جہازیب بلہ کرہ شمع

دو طیان پے گلستان کنی پے خندا کینا ستہ جمع

اُوچتے کورے خوگ راک پسے شروع شو نو بتونہ
 ماٹل شوہ دھرم ملک دھر وطن نہ و تہ سمع
 زاغان کہ خاپیرک و و روان کل شو نامراد
 رنرا د جہازیب کورہ لہ د وار و قلع قمع
 خوگ وطن جو نب بہ د جنت نہ یو حساب شی
 د درد لایزال نہ د نشتر شو داسے طمع

طرح ۳

هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 فضا د کوم ستا چہ ن پسر جو نب لیا سر دہ
 هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 سیرت د فرشتونہ فیض د نر نہ م آقا خانے
 حسین چہرہ در کورے لایزال عجب د ناسر دہ

اسوات د گور خود قسمت چہ د اصلاح کورے
 سر کند مو نبہ تو لو تہ زیبالہ پنج حواسر دہ
 وطن د پستونو چہ بہ رشتیا سرہ جنت کورہ تا
 د حال ژ بہ گویا دھر چمن پرے د احسان دہ
 اساد پستونو د وطن زیبہ اجہان زیبہ
 صداد مر جباد پہ کور دار د چپور اسر دہ

طوطیان لہ د چمن بہ د تیل ستای پیہ نغوسر دہ
 منوس ز باد زا غ دہ چہ محرم لہ د سپاسر دہ
 ایم نہ پستون در تہ قابل چہ بہ احسانہ شہ
 بہ کامیا نہ شی ثابت جو نب د قیاسر دہ
 اے جو نب سلطانہ مبارک بیا مبارک د شہ
 وینا د نشتر دادہ چہ سر کند لہ قرطاسر دہ

سلسلہ

طرح ۱۱

دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 پستون به خوارشی خنکه چه باد شاه عدا آمین شی
 دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 نیم ریا کار بچان نه خونبیا ریا کار شی
 های دریا کار به په آخر کبی تحت ترین شی
 کید لپ قدم حماد سوات په زمین کبی ته
 گوره کائینات چه خاک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند شتر جو
 زیات به له د حاله استقبال جو نبرنگین شی
 آباد لورے خاوند حکمران جو نبرد سوات
 په سوال د کشتتر له فرشتونہم آمین شی

احمد جا نشتر سکند علیگرامہ سوات

بہا علی مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 ہونہر تل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ
 شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ
 نول ستاد عانی کوی کہ شوک لوی د کھورسا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 چورے پھرائے جو نبرد پارہ مدر سے کرے
 مولہ دھر سپری د علمونو ہر سے کرے
 معور د کچہ کل واپہ دھنراو د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شرسد ت و
 له رور اوله عزیز سئ ئی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وه ئی له جنک اوله جداله
 یوزة یوازے نه یمه په د باند خوشماله
 اوس ناست دی په آرام سئ کوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سئ دے انس او محبت
 تول ستا شکر گذاردی خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزة یوازے نه یمه په د باند خوشماله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 ن ستا په اهتمام سئ تول ستا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کوه نیک خصاله
 یوزة یوازے نه یمه په د باند خوشماله
 پونب تل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 سات په سار زمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جو نوب قبول کوه پخبل فضل ذوالجلاله
 یوزة یوازے نه یمه په د باند خوشماله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 ستا غلام خلقه بگوش
 د کوه له خبل لطف و کرم نه فراموش
 د داسه خاکسارانو پرورش کوه د عاله
 یوزة یوازے نه یمه په د باند خوشماله
 هر شوک د بهر مند کوه له خبل جو اوله نواله

مولی و ضیاء الحق، علیکرامه - سوات

بنا علی جناسا مطا محمد رضا منکون

طرح

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

داوی رحمت درب دے پہ جہا دیوے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

دنیا کبی دھر قوم د انتظام شتہ

ہین امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

د اشاذ بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خونہ والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بے کوثر بے ریا تل د خیل قوم کوی خلد

روز غمخورد قوم د ترقی د یو پہ محنت

ایسی دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال نے حکم دے د رب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

مائد خونہ دستا دے جہان زیب پہ زہرہ سلیم

بانی دہر نیک کار دے بلاریب پہ زہرہ حلیم

مبول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

رو بنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستا د انصاف حکم ہر شوک دے جہان

در اصل بجا ہدے ذیل مذہب د کورہ رو بنان

قائد لقب د ستا صدر را عظم نے بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

طرح ۲

لو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

لو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱ بارہ دسہرہ پنجم کان جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دیار

۱ بارہ دسہرہ یونسیم د کلبہ طمع

۱ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ سادل باند کبریٰ کبریٰ

۱ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع د فخر

۱ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادعم شمس

۱ سوات دسہرہ مظلوم دے تہ سایہ دہر شمس

۱ سوات دسہرہ رحمت دے تہ رعب دہر بشمس

۱ سوات دسہرہ توآ پشت و پناہ دے کشتیا دے بے مثالہ

۱ سوات دسہرہ یازے نہ یہ پہ د باند خوشمالہ

۱ سوات دسہرہ تہ د خدای دے پرستار دیر پہ غلو

۱ سوات دسہرہ نیک عمل دہر مومن پہ زبہ جو رشوے مومن

۱ سوات دسہرہ مفسد د زبہ نہ حسد دورشہ ستا پہ چو

۱ سوات دسہرہ سواد ار امان شہ پہ آرام دے بے مثالہ

۱ سوات دسہرہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۱ سوات دسہرہ آمان د زوال کبری رب د عدل دامیران

۱ سوات دسہرہ قائم د جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۱ سوات دسہرہ فصیح ملیح بشر جو نبرد الی دے بے مثالہ

۱ سوات دسہرہ یوزے نہ یہ پہ د باند خوشمالہ

دامن فرشته ده که رحمت در رب غفار
 داستاداران امان که به رشتیاسه بے غم
 د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک بے دے د قوم به محبت
 عاشق و اجهان زیبا د معشوقه خیل رعیت
 دراصل مجاهد د، رد بدعت، شو سہ لار

دعاء د عام و خاور تہ جاری دہر فمہ
 ملیح د ہم فصیح د جہان زیبا د ہر بشر
 ناسخ د ہر قبیح دے دل صفا دے بہ عنصر
 رو بنان پرے کل جہان د معطر دے منور

النَّقشُ فِي الْحَجْرِ بِيَدِنَا جَوْوِبَ يَادِ الْكَارِ
 مقبول د عام و خا د مشہور د تول عجمہ
 طوطیان پہ کلسنا کنی پہ خندا کینا ستر جمعہ

سوال تہ پہ درگاہ در رب غفار کوہ اے سلطان
 کمال مخلوق د ہم رنزا زیب د جہان
 ترقی عروج د سوات دے د آسمان
 وائے عدالت رہ جاری لوے پہ جار
 رو بنانہ پرے کل سوات ذریعہ خالی لری د غم
 طوطیان پہ کلسنا کنی پہ خندا کینا ستر جمعہ

طرح ۳۴

سری ہوند لے لویہ برخہ ستار ستر دہ
 در صبا بی شوے چہ رنزا دینام خاصہ
 سری ہوند لے ہوند لے لویہ برخہ ستار ستر دہ
 رحمت بے نہ تا فیض رسی ہر جا و تہ
 رحمت بے چہ جاری شوے ہر خوا و تہ

تل تہ مساوات دھر مسلم کہوے د خان سرکہ
 نشتر عدالت کین تفاوت زیرو بلا سرکہ
 سکہ رب نظر د مرحت کوی لہ تا سرکہ
 تہ مشعل دستوائے رزائی پڑ ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ
 بارہ د سہر دے دا پنجمہ سالگرہ د ستا
 ہر ستر مسروردے استقلال د دخل ملک دجا
 بخت د بار اور شہ اجہازیمہ شہ تا بندہ ماہ
 نل کوی دعاء سلطان محل چہ لے د لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

زیب د کل جہان شوے د زیرو نہ بالاد تہ
 ابر د جھارے غنچہ زمکہ ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ
 تہ باد نسیم لے چہ مدام جھار د کلو لے
 خہ بنہ منقسم لے چہ مدام جھار د کلو لے
 خہ بنہ منتظم لے چہ مدام جھار د کلو لے
 ہر پینتون شرف رتبہ موند ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ
 تہ خوشبو یہ کل لے زیب د باغ او د جہان لے تہ
 تہ زیب د ور بل لے سیال د نیشتر عالیشان لے تہ
 تہ قدر شناس لے قدر مندہ قدر دان لے تہ
 تل عفوہ سناپہ مظلوم ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ

تل زیب ستا د جہاد، جہازیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ صدے ڈر شہوار ستا جہازیب دے
محفوظ د امانت ساتھ درب نہ ستا د ازیب دے

تل خیال ہے تو کمال ساتھ زوال ہے ستا ہر عیب دے
کمال ہے ستا کمال د کلام کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ تاراج ڈ تل د غیر و بے آماج
بے سہ سر پرست تباہ برباد لکہ د جاج

صد شکر دے مالک شو د خپل قوم د ملک د راج
سامان ہم د عروج کمال بہ ستا جو رہا بالیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ستا ورنہ شیرازہ وہ، مکملہ شوہ ہنسپار شہ

معمار د خپل قوم پیر نہ خان و نج پوہ بنہ بیدار شہ
تعلیم صحت، تنظیم شہ ستا نصیب شکر گزار شہ

دالوی غمخوار ہمدرد ستا د اولی د کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

حفظان بچاؤ د خپل عزت دولت کہ د مطلب وی
ہمدرد شہ د سردار زیب د جہا کہ د مطلب وی

دیوہ د خپل قسمت دہ، د پراحتیاط کہ د مطلب وی
خان یوی پہ سودور یا کوہ پہ ایما کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

گنہگار دے تہ اے سواتہ تل د غیر و وسے غلام
ظلمونہ، بدعتونہ، ورنہ رسمونہ تول د قام

مالک د شریعت د سیاست شو لے نیکنا م

مشکور بہ د احسا د خپل والی شی کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

دنيا ستا تما شکیروہ ستاد عقل پہ نظام
 تل هوش عقل سلیم سانه دخیل ملک پہ دوام
 هلاں انگشت نما شو د عروج پہ هر یو سام
 تل زیب ستاد جہاں جہاں زیبا کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 ماہر سیاست کے جوہر رستم کے زمانے
 قائد حمونہ کے سواد کے یو یادگار کے زمانے
 قاسم فاتح کے سواد کے بدعت کے زمانے
 زوند کا نوم آبدی شہ زیب د سوا کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 دراصل خیر الناس کے داسرار حمونہ کے قوم
 رحمت کے د اللہ حمونہ کے پارہ کے قول قوم
 بشر کے رب پہ فضل دے غیبی رحمت کے قوم

ماہر سیاست عقل سلیم کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 در شب و روز کوشش جاری دے ستاد ترقی
 تہ خہ چہ ستا اولاد لہ جوہر بنیاد د کامیابی
 د تلو نہ و رستے وے اوس شو و ہا ند پہ سیالی
 اے سوانہ خوش قسمتہ پہ خیل دین کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 مازا سلطان بہ تل در ب پہ در کوی د سوال
 عزت ژوندون مدام ور کے د خضرت پہ مثال
 د امر د قسمت د سوا سانی تل د زوال
 تل زیب د جہاں جہاں زیبا کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

سلطان محمد، منگورہ، سوات

بناغله شیرضا چندخو، سوات

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ کنی رنوا ہلہ وی بنکارہ چہ عارفین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ تورا تیارہ وہ چہ لانه وہ جگومت

نہ علم نہ ادب وہ نہ جا پیر نہ شرافت

ہر خوک ووبے خبرہ د ہزار او د حکمت

نہ دول وہ د خلقو او نہ دازیب و زینت

ہمت او کوی مالیا رنومرا و بوتے ہلہ شین

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہمت د جہان زیب چہ کرہ د عدل دیوہ بلہ

پسنتنہ د خیل قام نہ ہے دہر تکلیف کولہ

فائدہ د رعیت بہ ہے ہر وخت لستولہ

مدام میوہ د رحم ہے پہ ہر مقام کرلہ

اوس وای ہول قومو نہ چہ پہ شاہ آفرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اوس وای ہول پہ شوق چہ د شاہ یو و فادار

قایم دیری تل د سلطنت پرورد کار

د ابنیکا وطن باغ شہ پہ د باغ تازہ چہار

رشتینہ وای شیرخادم لفظونہ د اشعار

راحی د دہر ملکہ کہ شوک سیل نہ شایقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر ، چندا خو ، سوات

شر شور کوی طوطیان د دے وطن پر سرور
 داستا بنیکے دوران بنہ زمانہ مہر ہر
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 قومہ خوشحالیکے چہ ن بارہ د سہر دے
 والی صاحب پہ دے ورھے ایسوک تاج پس
 دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سہری اختر
 خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پرے قیاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ستا بنیکے دوران د پورے مزے د غر یما نو دی
 خاندی خوشحالی پرے پہ مظلوما نو دی
 سخت ورھے ن دریاست پہ ظا لیم نو دی
 رب د اجور کپی داد عام خا الخاصہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 تا د علم جال پہ وطن خور کپہ فیض رسانہ
 ہر یو کار خیر کرے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

بنا غلے خور مہر النساء صاحبہ بانو
 گو کاری، ستوا

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 منع د عطاء نہ د کہتر، نہ لہ مہترہ
 بل چینہ جاری د عنایت د لہ دفترہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 بلبل کوی نغے پہ باغ کنن کوئی پہ نخر و
 قدما انہلی د نازہ پہ رور و راچی خار و

بناغے پیر محمد خاصا، دکی، سوات

طرح ۱

زکے یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارے نہ خود عام دے

ہر سرِ رضا دے حکم خلاص و جنجالہ

زکے یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک د سوا پہ ملک کن

نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ بے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی

ہر سرے د لاند د پورہ پورہ د خیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین د تول

بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے مجالہ

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شاداند

حکم د رتبہ پہ بادشاہان کین پیاسدہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہغہ انسان نہ دے

نہ محسن ہغہ د چہ قائل د احسان نہ دے

رب چرے ملکوے د ناشکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعا گو حکم بانو چہ حق شناسدہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

مہر النساء بانو، کوکاری، سوات

دست که حیوانات که جماداتی بول نارے وہی
 عادل ہے تہ عادل اے والی شاہ با کمالہ
 پورے بہ وصف نہ کری کہ شرح پیر محمد خا شی
 کہ تیر پے د وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبں پہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبں خوشی کری خند پد
 دیو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
 تیاریہ د خیرہ لاریہ زاغان حکہ رمید
 ددہ دھنہ تختی د بنما تو بیو د مع
 طوطیان پہ گلستان کبں پہ خند اکیناستہ جمع

تیارہ د ملکہ لاریہ پہ وطن آ بادا نی د
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی د

چہ بغض لوی زریہ کبں د پیرے زیا تہ نادانی د
 قربان چہ لتاسا کوی ورسٹی د عقل قمع
 طوطیان پہ گلستان کبں پہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
 خوشحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پہ یاد
 نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد

دارحم د چہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبں پہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہش پیر شو
 د زمکے زیر کنبو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
 د چالاس کبں چہ خاک و دھنہ وارہ جو اہر شو

تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبں پہ خند اکیناستہ جمع

پہ فضل د اللہ د ہرہ چارہ منتخب شہ
 بالاد پہ شاہانو کبں اے شاہ لوی منسب شہ

دے صاحب وطن واریہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ تے ہر وقت تمام واریہ رعیت دے
 دعا دورتہ جو بڑہ ہر یوکار دے سنکین شی
 دعا دورتہ جو بڑہ دا دعا در رب قبولہ کبری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کبری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی تے دشمن شاہ جہازیب لاس کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک سبار کی مون بڑہ پکار دے
 وی پیر محمد خان د دگی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

پیر محمد خان دالی، سوات

بناغلے محمد نوشیر و اصحاب شاد پیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ما خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کبری کور پہ کور

بوراپہ سر و غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د پیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ متکور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاصہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو ریشہ انصاف

د حق پہ سترکہ او گورہ پکین نشته خلاف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کبی صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف د کمالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطانہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 بادشاہ د روی زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ د سمبر
 د اورح د خوشحالی دہ پونڈ باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم پہ جوش کرجی د حیا^{لہ}
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انس د خان خبر کہ د احوالہ

طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کبی پہ خندا کینا ستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ د زاغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ زانغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کبی د مظلومو مدد کار
 فضل پونڈ و شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیارہ لاریہ چہ رو بنانہ رانغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا ستہ جمع

تیارہ د ظلم لاریہ رنہ اپی شوه پہ جہان
 موٹی د تل پسر لری جو نڈ دا حکمران
 د سوات ز مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو و اورہ دا خاند پہ سمع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا ستہ جمع

د حق پہ نظر او کورہ د سوات پہ سر زمین
 حائے پجائی بیکل خایستہ باغی پہ بند آئین
 سوال م پہ در کاه کبی د ر ب العلیین
 خاوندہ لایزالہ دشمنی اوباسے قمع
 طوطیان پہ گلستا کبی پہ خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزالہ دشمنان کے کورے تاراج
 ترخو چہ وی ژوندے پسر ددہ لورے دا تاج
 مرزا نوشیروان پہ صحبت لکہ دراج
 د خولے نہ کے د جوشہ پورہ اوختلہ منع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خدا کینا جمع

طرح ۳۳

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 شک پکبی ہیخ نشتہ دا خبرہ بے وسواسہ دہ

شک پہ کبی نشتہ حاد اورہ قیل و قال
 ظلم ستم زور وہ ہر سہری وہ پہ جنجال
 چہ تہ د سوات زمکہ چہ تہ داسے دول حال
 لاند پہ قندیب چہ وہ دہر پاپا اوس لپاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 چہ تہ وہ قندیب سراسر جور وہ ہمالت
 د خان ملک د لاسہ دا وطن وہ پہ زحمت
 فضل در بابا وشہ ستا پورے رائے حکومت
 اوس کہ فکر اوشی نظارہ د کوز و پاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 اوس کہ فکر اوشی نظارے دی لور پلور
 لاری مویترے دروہا ہر سہری پکبی سور
 سر کونہ مزین شو آبادی شوہ کور پکور
 ژبہ د قلم تیرہ کپے د الماسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ژبه د قلم تیره کړې په هـ سـ
 تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
 هر سره خو شماله گونجی جوړ دے پرے اختر
 مرزا نوشیروان خوله د دکه د سپاسه ده
 هر سره موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح نما

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
 آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
 د روغ نه دی رشتیا د ماضی او گوره حالات
 پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
 د عدل زمانه د خو شمالی ده نن په سوات
 امن د آمان د خبر دار د سامعین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن دے آمان دے هر سره دے په آرام
 سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو د قام
 په خپله به قائل شه که د زړه یاد آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
 چو ته په دنیا کین به ئی پیدا نه شی مثال
 د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال
 قبوله که د عام په درگاه د رب متین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر
 مبارک د تا چو شی وی نن په باره د سمبر
 مرزا نوشیروان نه ستا پوره نه شه دفتر
 که لاند د نظر نه د تاریخ د زمین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پیری، سوات

بناغے شیر افضل صا افضل
سید و شرفا، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع

چہ بلہ ورتہ شوه د جہاز یبار خسار شمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
گلو نو هر طرف ته په بوستان کبی او کپو ز یب
حای پہ حای انصاف دچر ته نشته دے فریب
هر حای امن آمان د په اقبال د جہاز یب
شمشاد ئے سلائی لوه راچی د باغ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
طوطیان ئے سلائی لوه راچی د سردرونہ

پاتے بہ حیران شے کہ خبر شوے د قصو نہ
تیارہ د جہل دے دہ د سوات د کنارونہ
هر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
هر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سہ سیالی کپی
سواتیان بے غمہ گرجی تول خوشحالہ خوشحالی کپی
خندے کما مت چہ حفاظت ئے دامالی کپی
عرومہ ئے پرایمے نہ د شوک د لطف د کر مہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
عرومہ ئے ددرہ شوک تلے نہ دے
راغلی چہ پہ خیال کبی شوک د دہ دے
شک وریکین نشتر حمد لہ بنہ پورہ دے
افضل وائی سر مال د قرا باد د صفہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع

طرح ۱۳

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو ما اوریدے کعام خاصہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو دہر کس م اوریدے دی

دوع یمہ پہ ستر کو کار نامے ستا کتلی دی
سوات شولو گلزار چہ ظایمان تررب دیستلی دی

داسے ظایمان پہ مٹکنی ستاد خنو خزی دی

ایہ د عدل ستوریہ ما دیستلے داد قیاسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

ایہ د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چہ تہ بہ پیدا نہ شی کہ چانو کوی شوک جہان

سنا کین ستا پشان بہ پیدا نہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شان دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عمام د والناسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

درجہ بہ فخر دیار دیکرہ بلندہ پاک سبحان

مالیار دہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے پہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لیا سہ

د حق د فیصلہ دی پرے قائل پھر ملکو نہ

خکے اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیکے د نظام د حای پہ حای نشنہ چند و نہ دی

لاپہ تیاریہ کی بل پہ ہر حای مشالو نہ دی

افضل و ایی عمر دیر شہ دارنر استاد اخلاصہ

شیر افضل، سید و شریف، سوا

دے چه خدای بادشاه که، شرم زار دهن کاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که د عدل قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 خاوره یو شزر سو، کانوی یو لعاونه شو
 جو پ ترے قضا قسم راشه دینه محاونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ

طرح ۱۲

طوطیا په گلستا کښ په نند اکینا سته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۱

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 هر انسان چه وینم کوک که چی له خیاله
 سوره سمبالیکي، قد د صنو بر وینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 دازیبا د جهاد د، چک د کماله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 دارحم چه اوشه، پونکه په سحر کښ
 گل شه دا گللاب، په باره د سمبر کښ

داعدل انصاف نشده نن په زمانه
 لوی واره حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو پرمع
 طوطیان په گلستان کښ پخدا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جمنده د ترقی حمونزه په تو جهها د پاسه

ستا په همتو لوسه لور حمونزه وطن شه
 د سیالو سږ سیال شه، بسکله هر کلشن شه

دامهر بانی دهم د عدل د لیباسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښ د طوطیانو شه چنغار
 سره خان له جوړه که عجیبه خک سنکار

د عدل خوشبوی شو بیلار اغله په طمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

روانه خوشبوی د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښ تاج پسر چه که تا جدار

غک د اختر اولکید د هر سړی په سمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

هر سړی خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شروع عدل انصاف شه لیر شه د عدل ور

په پره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 چه داعدل انصاوی جهها به یو رهین شی
 شهر شایار وطن وه جو به دظلم یوسنکار وه
 یو دم عی صفاکه چه عادل عی شهریار وه
 لیدک د عز تو نو سنکار بن به هر چین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیا دیقین شی
 خیل حمونزه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گزار یو چه داسه رنگ سلطانو
 هغه ملک به لوپ شی چه سر دار پخیل مکین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 دده په برکت حمونزه لار شه جهالت
 په باره د سهر وطن ته راغی دیو راحت
 داوی خان قضاچه لوی وار به یو حسین شی
 خان قصاب - منگوره، سوات

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شه
 په باره د سهر کبی دهر چا حق ادا شه
 راغی دافشه هم د سنی یوکم پچاسه
 هر سوری موندل لویه برخه ستاد لاسه
 داکار په اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت
 تل به ته کامران عی، چه وی د ا صفت
 د معلومه شو موخه هغه وقت د قیاده
 هر سوری موندل لویه برخه ستاد لاسه
 لے خان قصابه، ستا چه خوشه که تو انوی
 صفت به دپه خو لے کبی د خیل عادل سلطان وی
 و تل د اتکه یو د سختی او د افلاسه
 هر سوری موندل لویه برخه ستاد لاسه
 طرح ملک
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہیمہ پے بانڈ خوشحالہ

یوزہ یوازے نہیمہ پے بانڈ خوشحالہ
خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہیمہ پے انصاف د صاحب گوم
مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری
پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پے ز پو کین شام
غنیاً دارہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری
انصاف د شاہ سواکرہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوٰۃ نہی غنیل زوری
مخلوق تعلیم یافتہ رعیت د ک شہ دکمالہ
قائم د د ا انصاوی خرنہ پے مشکور
قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ ببادہ
پلاس د د شاہئی د صاحب د از نٹیر محکم وی
بھار د حکومت د خدای ساتی د غم د بادہ
د ادور د کلو نو د پے کلشن ہر دم وی
د بدب د د شاہ تل وی د اد بدب دستا حیا دہ
حیا د اجمو نبرہ پسر شب و روز ہر دم وی
نکاح د غنیا پانوی دستا شام خیالہ
د ازہ یوازے نہیمہ پے بانڈ خوشحالہ
حکونہ معتمد د شاہئی پے ہر دستوری
خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری
حکونہ دوی ستا حاشہ د حکم اے سلطانہ

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن دستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به مجاله
 ستاج د دولت سوار رعیتیا به تا معبودی
 رعیت راضی به د دے چه د تاپری نیک خیالات دی
 خیالات د د نیک هیسه ستاد قوم پسر وی
 ظلمونه ستا به نیک فهم د خوار و پسر قحط دی
 بر د خیل نیک د هیش د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د به هر وطن کین زیات وی
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستاد بر نه بروی
 ترخو چه د لاور غمکین هر و من وی د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع

معجوره پرنده د سوا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کینا سته جمع
 معجوره هر آشیاد سوا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان کین چلیبری د هر قسمه
 موسم د پسرلی د سوا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه سوا بد خواها کوره بهر د رسمه
 گل ها وقت بلبلوته د نازه په نیدا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبیم غوتی غوتی لبیا د کار و مقرر د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پد کینا جمع
 طوطیان او بورا گا په سوا کین د که معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه خزان خفقان ژرنگي کور وگردي
 حيران جو نېز وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرے معتدل گرهي يځني سم برابري
 آبي دستوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د يورپ څخه بختري دي
 مخلوق د هر وطن د لته شادا کينا ^{سته} جمع
 راځي د سوات ليد و له د هر قسم مخلوقات
 والي صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ايستلي بد خواهاڼدي د هر بات
 منسوخر ظلم زور شر ان د هر قسم اسرافه
 رهبر د غريبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرے ټول عالم دے چر ځای کښې د انصافه
 مشتاقه د پير عالم د سوات شاعر عدل گستردي
 بد خواه د شاکه سوات گوشه جدا کينا ^{سته} جمع

دا دور د مدام وي په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخيره وي د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهي وي پر طوطيان
 طوطيان او ميلانه بکښې او سپري خادونباد
 و اصف چه د لاور غمگين پږ پخيل لسان
 دا ډول د دستاوي په والي صاحب آباد
 کلونه دولس مياشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تر به ارم کښې په سودا کينا ^{سته} جمع

طرح ۳۱

هر سړي موندلے لويه برخه ستا د لاسه
 خومر سايلانو اراده چه د کوم کار کړے
 هر سړي موندلے لويه برخه ستا د لاسه

هر رنگ غنچه و رنگ پکین هر رنگ بھار کوی
 هر رنگ باغچه پکین دھہ ثمر بے قیاسہ دہ
 هر رنگ ہنر پکین دچین او دختن شتہ دے
 هر رنگ نقاشیان پکین قابل پہ امتحان شتہ دے
 هر رنگ فیشن پکین تیار دھہ وطن شتہ دے
 هر رنگ فیشن ساز یعنی تیلر پہ ہر مگ شتہ دے
 داد سوات شاہ دھہ بندہ شہ گفتن شتہ دے
 دایسے دھہ قسمہ نن پہ سوات کین قابلان شتہ دے
 داد مہواری د سوات اصلاً دار و مدار کوی
 حکمہ دید بہ د سوات تیر خود د الماسرد
 خود بہ ترقی د غہ د سوات نام عجیب کوی
 مل چہ تے پہ نیکہ خیل تا جور دھہہ یا بہ دے
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 دہ د عدالت خنجر و بستے د نقا بہ دے

خورش سائل نو ارادہ چہ د دولت و کوی
 قول ہنہ ماہہ شو پکین یو پاتے عی و م نہ شہ
 وارہ فقیر انو افسانہ د شہرت و کوی
 پاتے یو سائل پہ سوات خوار چہ تہ پہ نوم نہ شہ
 داد تقسیم بر خے پہ جمعہ کین حرکت و کوی
 هر سائل سخی شہ نام هرگز پاتے دشوم نہ شہ
 حکمہ پہ یورپ اشیا د سوات نامے اظہار کوی
 چترے پس د بادشاہی لمن پاسدہ
 داد شام ثانی پہ سوات کین بل چہ دویم شام جویشہ
 حکمہ دیر عالم پکین دھہ حای متاشہ کوی
 داد سید و لغوث پہ سوات د اسلام جویشہ
 سوات اکہ د نہ پہ دھہ وطن کین پلوشہ کوی
 دھہ رنگ طالبان پکین دھہ علم انجام جویشہ
 هر رنگ ملنگان پکین پہ هر رنگ شتہ کوی

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے

داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت

برخہ جہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ

نامہ نے ج ا و ہ الف ن ز ی ب جہترہ دہ

فکر و رتہ او کویہ چہ عقل و رتہ خام نہ کویہ

جیم ہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ

ز یوازے کوردے تی ب یوحای بد فام نہ کویہ

د اجہان خائستہ برخہ نے نام کنی مقررہ دہ

نام کہ د حضور کور حروف نہ بے دوام نہ کویہ

د ا د صفت باغ کنی نوکری چہ کوم غمخوار کویہ

خوبینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نندی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کویہ بہ سوا کنی

دروغ نندی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

تعلیم کہ د انصا کوے اول پرے امتحان کویہ

داخل چہ سوا اول بہ سوا کنی نوم نے لنہا کے دے

محصول د سواد عد دینہ اکا کہ تہ خیل خان کویہ

تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے

پہ ورے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کویہ

اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کنی خوند تیخ شملے دے

اختہ کہ حاحد کنی مسافر شہ بہ پنچات کنی

بر باد یوژ وند دیا و پ عیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی پر رشتیا دیقین شی

درون چه میلانہ شیئی بہ مزکا دستا بھارتہ
 مالیان د حفاظت د پارہ وی ورتہ موجود
 پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی ہر دیارتہ
 چاقی دستری مشئی میلنولہ ورگوری سود
 نوکر کوی منجہ د خدمتو نو خیل تاجدارتہ
 صاحب د نوکرانو نہ جو ری د حیا بود
 خوشحالہ میلانہ شیئی د ہر قسم بہ غم قات کبھی
 کارونہ بے ریادی بہ ریاکہ دیقین شیئی
 روان چه میلانہ شیئی بہ مہم کبھی د سلام
 مطلب بے بہ زبہ داوی چه یو اوکری ملاقات
 منشیان کوی د صاحب ورتہ د ہر کلی کلام
 اے خوانہ نوم د اووایہ چه تیرونہ شیئی اوقات
 ولا روی بقول منشیان دے میلنوتہ لاس پنام
 ترخو چه میلانہ کوی داخبل نوم ہفتہ ذبات

منشیان بقول شریفان د حکیمان دی پخیل ذات کبھی
 بہ جی قربا لکیادی بہ لکیا کہ دیقین شیئی
 نوم لیک چه ہر زمانگان کوی زر عادل سلطانہ بے ورگی
 صاحب د باوی کار د نوکر تہ زراو کوی آواز
 فلا نے میلہ تشریف د زردنہ مقرر کوی
 میلہ بہ ملاقات لکہ د کل کوی تن خیر از
 حضور د ہر کل قول د خولے ورتہ ہر کوی
 ہر شد غوندہ رائد ارشی لکہ پیر چه کوی نوکر از
 احوال درتہ بنسکارہ کوی دلاور بہ د ابیا کبھی
 بنہ واورہ داوینا بہ د وینا کہ دیقین شیئی
 دروغ نہ دی رشتیادی رشتیا کہ دیقین شیئی

رلاور غمگین واک سوا

دناظرینو پرخدا کین

خاص عوامو ته او بيا خاصڪر تعليم يا فته
 او ادبي طبقه ته دانشه معلومه ده چه جو
 په رياست کين تر دے حينه پورے داسے
 يو ادبي شاهڪار او د ترقی او دعروج
 په حقله داسے يو مشاعره نه ده شوه
 دا اوله مرحله ده چه هر ڪله حضور
 غازی ملت والا همت فرمانرواي
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
 مکاينبغی د سوات رياست پوزيد و نکه
 نينه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کين دخپل محبوب حکمران د همت
 جذبه راغله، او د دے خپل نیک محسن
 د تحسین نه چپ نه شو پاتے کيد نو هندا
 حمونزد رياست بناشلی محترم جناب
 سيف الملوک صاحب صدیقی
 (تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
 درياست سوا وغيره ادیبانو صاحبانو ته
 د مشاعرے پیغام ورکړه نو بنا بران بنا غلو
 شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
 صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
 شعرونه د قافیو او درديف په لحاظ او د بحر په
 توازن سر سے نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
 هغوی د جذب با تو قدر کوی او پند د ناظرینو کین

تاسورور

فضل الرحمن فیضان عفی عنہ
 صاحب
 حیات

د عقیدت کلونہ

راشہ لب او گورہ ڈا د عقیدت کلونہ
 لکہ بورا بویہ وہ دا د صداقت کلونہ
 ننتی ورح د تاجپوشی چہ د والی ^{حب} ضادہ
 شو پہ پیشکش کنی ورتہ دا د حقیقت کلونہ
 بن ادیبانو شاعرانو پہ اخلاص او خلوص
 حضورتہ پیش کردہ پہ د ورح د محبت کلونہ
 ہر یو شاعر اظہار د دیر خوشحالی کردے
 غازی ملت تہ د والی کردہ د عبرت کلونہ
 وائی حبیب چہ مونہ بہ نہ یو دایا کار بہ و تل
 تل بہ باقی وی دا جو نبرہ د خدمت کلونہ
 بنا غلے جنا حبیب الرحمن ^{حب} ضا حبیب کالیج

مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زانا انتظار کومه ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کرم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواځې نه يم
اوبسکې بهيرې د هر چا د سترگو
خومره بنائست چې ستا په سترگو کښې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوش دج په خلوت د دنيا
چرته به پت شی د دنيا د سترگو

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**